

ת"פ 26943/11/14 - מדינת ישראל נגד צדוק כהן, מאור כהן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 14-11-26943 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

לפני כבוד השופטת אליאנה דניאל
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים
1. צדוק כהן 2. מאור כהן

הכרעת דין

פתח דבר

בגדי הנאשמים הוגש כתב אישום המיחס להם תקיפה וגרימת חבלה של ממש בצוותא, בニיגוד לסעיף 382 (א) בחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ביחד עם סעיף 380 בחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נאשם 1 הוא אביו של נאשם 2, והוא גם שכנו של המתלון, פסח אהרון. המתלון ונאשם 1 מתגוררים במשקים סמוכים (נאשם 1 מתגורר במשק 8 והמתלון במשק 6) במושב בית עירף, ובין השניים קיימים סכוסר בוגע לשימוש בשטחים החקלאיים במושב.

ביום 12.4.14 בסמוך לשעה 17:00, רעה המתלון את כבשו בשטח שבין משקים 6 ו-8. נטען כי הנאשמים הגיעו למקום והשליכו אבנים אשר פגעו במתלון, באמצעות רוגטקה. נאשם 1 צעק על המתלון כי יקח את הכבשים שלו ולא ירעעה ליד הגדר, ובמהמשך הכה את המתלון במכת אגרוף בפנוי, תפס בכך את מקל הרועים שאחז המתלון ומשר אותו מיד. בה בעת השליך נאשם 2 אבנים אשר פגעו בידו ובצלעותיו של המתלון. כאשר ניסה המתלון להתגונן מפני הנאשמים, הפלו נאשם 1 על האדמה ושיב עלייו, בעודו נאשם 2 הכה אותו במכות אגרוף בפנוי. בהמשך, נטל נאשם 1 את המקל מיד מהטלון והכה באמצעותו את המתלון בראשו, בעודו נאשם 2 ממשיך להכות את המתלון באגרופיו בפנוי. אחיו המתלון, אבשלום, הוזעק למקום וחוץ בין הנאשמים למטלון, שהתמוטט ונפל. בעקבות מעשה התקיפה נגרמו למטלון חבלות בראשו, שפשור והמטומות בעצם הלחי, בכתף ובצלעות.

בתשובה לכתב האישום כפרו הנאשמים במיחס שלהם. הם אישרו קיומו של סכוסר ארוך ימים בין המתלון לנאים, ואולם נאשם 1 הכחיש את תקיפת המתלון ואף טען שלא נטל חלק באירוע. נאשם 2 טען כי המתלון ואחיו נכנסים באופן קבוע לשטחים של הנאשמים, ולפיקר התקשר למשטרת המשטרה ובירך את עדותה מחשש להשתגט גבול על ידי המתלון. בהנחהית המשטרת ניסה לצלם את המתלון, ומשראה זאת המתלון כעס, התקרב עם מקל ותקף אותו בצווארו.

עמוד 1

הנואם משלח את המקל מידיו המתлонן במטרה להביא להפסקת התקיפה, ומשנישה שוב המתلونן להכותו, הגן על עצמו והכח את המתلونן באמצעות שתי מכות אגרוף, על מנת להרחקו מהמקום.

עיקרי הראיות

לאחר שבחןתי את ראיות הצדדים וטענותיהם והתרשםתי באופן בלתי-Amot מהתalonen, מהנאשמים, ומудוי המאשימה הנוספים, אני מוצאת שהמאשימה עמדה בנטול עלייה להוכיח את אשמת הנואמים, הכל כפי שיפורט להלן.

התalonen, מר פסח אהרון, עד התביעה העיקרי, העיד כי הוא מתגורר במשק 6 בשכנות לנאים, עובד כקביל בطن וכן מחזק בכבשים. את הכבשים הוא רועה בmgrash שלו או בmgrash השכן, יהיאל הינדי, המתגורר במשק 7.

ביום האירוע רעה את כבשו וישב קרוב לגבול עם הנואמים, גבול הבני מגדר איסכורי בגובה שני מטרים. לפתע חש באבנים שנזרקו לכיוונו, וכאשר הסתובב בחוץ בנאשם 1 אוחז ברוגטקה. נאשם 1 צעק לכיוונו ואז עברו הנואמים את הגדר במקומות בו נפללה האיסכורת, ונאשם 1 היכא אותו במכת אגרוף. המתلونן אוחז במקל שהיה ברשותו, והבחן בנאשם 2 אוחז באבנים גדולות ומתחעד לזרוק אותו לכיוונו. אחת האבנים פגעה באצבעו ובן אחותה פגעה בגבו. הוא ניסה להתגונן מפני האבנים ואז הפיל אותו נאשם 1, נטל את המקל שאחז בידו, והכח בראשו באמצעות המקל כשהוא יושב עליו. בה בעת נאשם 2 הכח אותו באגרופים בפניו.

למתلونן הציג סרטון אשר נתן כי צולם ביום האירוע (סרטון אשר כפי שיפורט להלן נתן על ידי ההגנה כי נמחק), וצץ במפתח רק בעת הבאת הראיות. המתلونן הציבע על קר שבסרטון נראהعادל, שותפו, הולך אל הסוכה (הDIR), ועל קר שהכבשים נמצאות במשק השכן ולא במשק הנואמים, וכך גם הוא עצמו.

אשר לעדים לאירוע, העיד כי לאחר שהותקף צעק לאחיו אבשלום. כאשר אחיו הגיע, ביקש ממנו להזעיק את המשטרה, נפל על הקרקע והתעוור רק בבית החולים. הוא הכחיש את הטענה כי אבשלום הגיע למקום שבו אוחז בקרש.

عادל, שותפו, שהוא כאמור בסוכה, ואילו אח'ינו ארגן המתגוררת במשק 9, כ-30 מ' ממקום האירוע, ראה שמכבים אותו וסבירה כי מדובר באביה, הדומה לו, ורצה אל המקום. המתلونן דיק והבהיר כי למשה אין יודע מתי ארגן הגיעו למקום, שכן שמע ממנה את הפרטים רק לאחר שחררו מבית החולים.

לדבריו, קרוב משפחה נוספת בשם צלה הגיעו למקום רק לאחר הגעת אבשלום. המתلونן הבHIR כי לו היה שי באותו יום האירוע האלים, היה מונע את תקיפתו.

חיזוק לעדות המתلونן מצוי הן בעדות העדים אשר הוזכרו לעיל והן בתעודת הרפואית.

car, מות/1א' עליה כי מד"א מצאו את המתلونן שוכב בשטח עם חבלות שטחיות בראשו ובכתפו. מות/1, דו"ח השחרור של המתلونן מבית החולים תל השומר ביום האירוע, עליה כי הוא נחבל בראש, בכתף ימין ובצלעות ואף הקיא בחדר המין. נמצאו שפשוף והמטומה בלחי שמאל וחבלות בראש, בפנים, בצלעות ובכתף ימין.

אבשלום אהרון, אחיו של המתلونן, המתגורר אף הוא במשק 6, תמן בעדות אחיו לפיו זה התקשר אליו ביום האירוע

עמוד 2

וביקש ממנו להגיע במהירות, שכן מכים אותו. הוא נבהל ולכן רץ אל המקום, כשתוں כדי הריצה ראה את נאשם 1 חובט בראשו של אחיו באלה, ואת נאשם 2 מכח בו בכל חלקיו גוףו. אחיו התמוטט, הנאשמים עזבו את המקום, והעד הודיע את המשטרה ואת מד"א.

אבלום תמרק בגרסת אחיו לפיה השטח בו התרחש האירוע שיר להינדי, השכן, ולא לנאים. בהקשר לכך הסביר כי בין שטח 8 לשטח 7 יש שביל דרכו נכנים אל השdot, ולפיכך יתכן שנרגש במד"א כי ביקש להגיע למשק 8, אף שהאירוע התרחש במשק 7. אף הוא שלל את הטענה כי הוא עצמו הגיע למקום שבו מקל.

בחקירה נגדית הבHIR כי אף שהגיע אל המקום שלא בתחלת האירוע, הרי שהגיע לשם טרם סיומו. הוא הכחיש את טענות אחיו כי כאשר הגיע אל המקום עמד האח על רגלו, וגרס כי אחיו על הרצפה. העד אישר כי בתו ארגמן סיפרה לו בין היתר כי חשבה שהוא שמוקף, וכן רצתה אל החצר. כן אישר כי לא דיבק בהודעתו כאשר טען שהנאשמים ניסו לתקוף גם אותו, אך הכחיש את הטענה לפיה ذكر את נאשם 2 בעבר. העד הוסיף וטען כי הוא מסוכסך עם שי צלח, גיסו, משך שנים, והשניים אינם מדברים.

عادل עבדאללה העיד כי היה בעת האירוע שותפו של המתלון, וכי איןנו מכיר את הנאשמים, אף שידע כי מדובר בשכנים של המתלון, המסוכסים אליו. ביום האירוע יצא תחילה עם המתלון את הכביש מהDIR אל השטח של השכן, וחזר אל הדיר. בעודתו הובילו כי מאוחר שעסוק במלاكتו בתוך הדיר, לא ראה את תחילת האירוע, אלא את המשכו בלבד. לדבריו, הדיר ממוקם על גבעה וכן יכול היה לראות את המתרחש. מרחק של 40 מ' ראה את נאשם 1 דוחף את המתלון, לוקח ממנו את המקל, מכח בו ומפילו. כאשר הבחן במתלון מוכחה, החל לירות לכיוונו, ואולם משהגייע אליו, הנאשמים כבר לא היו במקום, והוא ראה את המתלון ללא הכרה.

העד הוסיף כי כאשר הגיע המשטרה למקום, ציין בפני השוטרים כי הנאשמים נטלו את המקל של המתלון לביהם, וכן המשטרה מצאה במקום את המקל. דבריו אלו נתמכים בדו"ח שעריך ראש המשמרות רן דקה, ממנו עולה כי אכן לגרסת נאשם 1 מקל המתלון נמצא בחזר הנאשם.

כן ציין העיד כי נחקר ביום האירוע בשטח מבלי' ששוחח קודם לכן עם המתלון.

ארגון מינס, אחינינו של המתלון ובתו של אבלום, העידה כי בעת האירוע התגוררה בקרואן בסוף משק 9, בחלק הקרוב למשק 8. לדבריה, מיקום הקרואן אפשר לה להסביר על החלקים הפתוחים של משקים 7 ו-8 ועל הדיר שנמצא במשק 6, ולראות היטב את המתרחש. כן ציינה שמרחיק האירוע מחלון ביתה הוא כ-60-40 מטר, מדובר היה בשעת צהרים ובראות טוביה. ביום האירוע קליחה את בנה התינוק, ובמהלך המחלוקת שמעה קולות וצעקות. **משתבוננה דרך חלון המקלחת, ראתה את נאשם 2 יושב על מישחו במשק של הינדי ומכה אותו באגרופים באיזור הפנים ואת נאשם 1 אוחז במקל.** העודה הבחינה בחבטה אחת ואז רצתה לחדר השינה, העירה את בעלה, אמרה לו שמנביצים לאביה ורצה לכיוון המקום. לדבריה, לאחר שהدمات המוכה הייתה שרוועה על הרצפה, לא ניתן היה לראותה במדוייק עקב העשבים במקום, ולפיכך חששה שמא אביה הוא שמויכה.

כאשר הגיעו אל המקום, ראתה את אביה עומד ליד המתלון, אשר שכב ודימם באיזור הפנים. היא אמרה לאביה שראתה את המקרה מחלון המקלחת, אולם לא פירטה בפניו מה בדיקן ראתה. העודה נשאלת בחקירה נגדית אם יתכן שראתה את נאשם 1 מנסה להפריד בין נאשם 2 למתלון, ודיקלה בהשיבה כי מאחר שאח במקל בידו היה לא מאמין

שנישה להפריד. כן הבהירה כי עקב העשבים שבמקרה, לא ראתה את מעשי האדם שהוא על הרצפה, אולם היה נראה לה שהוא אינו עושה דבר. **היא הדגימה כיצד נאשם 2 רכן מעליו וככה אותו מספר פעמים באגרופיו, באופן** שנדרה היה לה כי האגרופים מכוונים לאיזור הפנים. גם בסוגיה זו דיבקה העדה כשהבהירה כי מדובר במסקנה וכי לא ראתה لأن לבדוק כוונו האגרופים.

משנطنע בפניה כי בסמוך לאיורו אמרה לשוטר דברים שונים מalto אותו מסרה כעשרים דקות לאחר מכן, הכחישה את הנטען, והוסיף כי למיטב זיכרונה לא שוחחה עם שוטר בסמוך לאיורו אלא עם שוטרת. דברים אלו אכן נתמכים בת/11 אותו ערך ראש המשמרת רן דקה.

כן הבהירה העדה כי הגיעו למקום שבו היא רועדת, לאחר שהדפלה את בעלה אשר ניסה למנוע ממנה לצאת את הבית, וכי רצתה "כמו מטורפת". לדבריה, גם כאשר חזרה בפני השוטרים את האירועים, לא הייתה רגועה. היא עמדה על קר שאירוע האליםות חרוט בזיכרון עד היום והוא מצוי בחרדות מפני הנאשמים, אשר משפחתם מציקה למשפחתה מאז ומתמיד.

שי צלח, גיסו של המתלוון, מתגורר אף הוא במשך 6. לדבריו, ביום האירוע שזה בחצר ושמע צرحות. **כשהגיע למקום ראה את המתלוון ואחיו בשטח של הינדי, ואת הנאשמים עוזבים שטח זה לכיוון השטח שלהם.**

הוא ראה שהמתלוון אינו יכול לעמוד על רגליו, נשכב על הרצפה, וזה אמר לו כי הותקף. העד העיד ביישר כי לא ראה את איורו התקיפה הנטען, וכך גם לא ראה את נאשם 1 אוחז במקל. משנשאל אם ראה אבני גודלות, השיב כי כל השטח מלא באבני ובمسلעות.

מטעם המאשימה העיד גם מספר שוטרים:

רס"ר רן דקה שימוש בראש מרמת ביום האירוע. **ת/11 הוא דו"ח הפעולה שערר**, וממנועולו כי מד"א מסרו שהמתלוון נפגע בכל חלקיו גופו, וכי המשטרת הוזעה למקום על ידי אחיו של המתלוון. השוטר ציין בדו"ח הפעולה כי כאשר הגיע למקום **מסר לו נאשם 1 כי המתלוון נפל וקיבל מכחה**. השוטר בדק את המצלמות שנמצאו במקום וראה כי הן מצלמות רק את האזור הקרוב לבית ולא ניתן לראות באמצעותן את האזור בו התרחש האירוע. הוא התקשר אל השוטרת שגבתה עדות מארגמן, וזוי הפנתה אל הזירה, אולם לא נמצא בה פרט המלמד על התרחשויות האירוע. כן ציין כי במהלך גביה הודיעו של נאשם 1, הביא הנואם מגינתו את המקל שלו עטנו שייך למתלוון.

בחקירה נגדית העיד כי בוצעו סריקות בשטח במטרה לאתר את הזירה עצמה, אולם אישר כי בסופה של יום הוא אינו יודע היכן ובאיזה שטח בדיק התறחש האירוע, שכן מדובר בשטח פתוח ללא ממצאים. הוא אישר כי פגש במקום את עadel, אשר סיפר לו שנאשם 1 היה עם רוגטקה, אולם גם רוגטקה לא נמצאה במקום.

מהמקובץ לעיל עולה כי עדות המתלוון, הותקף על ידי הנאשמים שעה שרעעה את כבשו במשך של הינדי, הגובל במסק הנאים. דבריו נתמכים כאמור על ידי מסמן רפואי ועל ידי עדי ראייה אשר ראו חלקים מהירע.

יאמר כבר עתה כי גרסאות הנאים לא הטילו ספק בגרסת המתלוון ובchwitzקים לדבריו. גרסאות הנאים

היו מתפתחות, בלתי מhaymo, ואף סטרו זו את זו.

כך, בסמוך למועד האירוע טען נאשם 1 (**הודעתו מיום 17:50 בשעה 12.4.14**, ת/12), כי המתלון נכנס לשטחו החקלאי באופן תדיר עם כבשו וכי ביום האירוע צילם אותו בנו, נאשם 2, נכns לתוך השטח החקלאי של הנאים עם הכבשים. כאשר הוא עצמו הגיע אל בנו ואל המתלון, התנפל עליו המתלון והכה אותו באמצעות מקל ביד שמאל. המתלון הכה גם את נאשם 2 בידו באמצעות המקל, אז נטל נאשם 2 מידיו את המקל. המתלון רץ, נפל על האבנים וכתוצאה מכך נפצע. הנאשם הכהיש כי תקף את המתלון וטען כי אף לא הגן על עצמו מפני המתלון ולא נגע בו כלל. הוא טען כי המתלון לא נחביל וכי מדובר באדם חלש.

בהודעתו מספר שעות לאחר מכן (ת/13 מהשעה 20:59), טען כי המתלון התקרבת אל בנו והכה את הבן בצווארו. בהודעה צוין כי במהלך החקירה הבחן הנאשם במקל ואישר כי מדובר במקל אשר באמצעותו הוכה בנו. ונטען כי המתלון ברוח בהמשך מהמקום, נתקל בחבל ונפל על האבנים, על פניו, וכך הסתיים אירוע האלים. הנאשם הכהיש כי הוא או בנו ידו אבנים על המתלון, וטען כי המתלון נפל פעמיים בעת בריחתו ויתכן שעקב כך נגרמו לו חבלות. כן טען כי המתלון הוא אדם חלש, אשר יכול, לשיטתו, להתעלף בלבד. הנאשם התבקש לתאר שוב את השתלשות האירועים ביום האירוע, ותיאר את האירוע מבלי לחזור על גרסתו לפיה המתלון תקף אותן (עמ' 3, שורות 46-45). רק כאשר נשאל מפורשות האם המתלון תקף אותן, השיב כי טענה אמר זאת וכי קיבל מכח כאשר הפריד בין נאשם 2 לבין המתלון. כן טען כי בשלב מסוים, כאשר המתלון היה שרוע על הרצפה עקב נפילתו, ניסה נאשם 2 לפגוע בנו, ואולם הוא הפריד בין השניים.

כאשר עומת עם פרטים מתוך הקודמת, השיב כי הוא מבולבל וכי נזכר בפרטים שונים, ובהמשך מסר כי "תken שנאשם 2 תקף את המתלון מבלי שהוא עצמו הרגש בדבר" (עמ' 4, שורה 91). שהtabeksh לספר את האמת, השיב כי הוא מבולבל ולא רגוע ובהמשך טען הן כי בנו לא זرك אבנים והן כי גם המתלון וגם בנו זרקו אבנים אחד על השני (שורה 113). משנطن בפניו כי המתלון טען שבעת שהיא שרוע על הרצפה, נאשם 1 תפס אותו ונאשם 2 חבט בו, השיב כי לא שם לב (שורה 116). כן טען בהמשך כי יתכן שבנו זרק אבנים מתוך התגוננות.

הנאשם אישר כי עadal היה במקום וכי אבשלום הגיע, לדבריו, ברגע האחרון, אולם הכהיש כי מי מהם ראה את הנאים תוקפים את המתלון.

למחמת האירוע ביקש הנאשם להិקְרָר שׁוֹב, שֶׁכּוֹן לְדִבְרֵיו לֹא אָמַר אֶת אֶמֶת בְּחֲקִירָתוֹ הַקּוֹדֶמת, מַאֲחֶר שְׂהִיא מְבוּלָל, בֵּין הַיְתָר עַקְבָּגְלוֹ (ת/5).

בפעם זו גרס כי **המתלון נכנס עם העדר שלו אל השטח של הנאים**, כהרגלו, כדי להתגורות בנאים. לדבריו, מאוחר שבנו צילם את המתלון, הכה המתלון את הבן באמצעות מקל בידו ובצווארו. הבן הצליח לנקח את המתלון את המקל ותוך כדי כך קיבל הבן מכח בידו. הנאשם הפריד בין השניים, כשתווך כדי מעשה היכה בנו את המתלון בשני אגロפים בפנוי. בשלב זה ה策יך אחיו של המתלון, אבשלום, וניסה להרביץ, שאף הוא אוחז במקל, אולם חдал מראה שהנאים עצמו אינם מכח את המתלון. משנשאל מדוע זרקו על המתלון אבנים, **השיב כי הוא עצמו לא זרק וכי יתכן שבנו זרק אולם הוא אינו יודע שcn היה בין שניהם**. משנשאל ממה נפצע המתלון, השיב כי נפצע מהאגロפים של בנו. **הפעם גרס כי המתלון לא נפל על הקרקע**.

גם עדותו של הנאשם הייתה מבולבלת, לא ברורה ולא סדרה, ותמונה לפרקם. כך, טען כי אינו מפחד מפני אחד וכי הוא לוחם מס' 1 בישראל. אך גם טען כי המתלוון רוצח סוסים, וכי הוא עצמו מחזיק בביתו את גולגולות הסוסים אותן "רצח" המתלוון.

ה הנאשם טען כי הוא מסוכסך לארוך שנים עם המתלוון ואחיו. לדבריו, בשלב מסוים חרד בו המתלוון כי גנבו ממנו את כבשו ועקב כך דקרו אותו וכן את בנו. במקביל, העיד, שבעה טרם מועד העדות לקח אותו המתלוון כטרםפיסט ברכבו.

טעןתו ביתו מוקף חומות, ובכלל זה חומה בגובה שני מטרים, עשויה אסגורית ועמודי ברזל. בהמשך טען כי לא ניתן לראות את האירוע על ידי ראייה, שכן קיימת במקום חומה בגובה עשרה מטר, וubah בגובה שני מטרים. הוא טען כי המתלוון ואחיו נכנסו בכל פעם לשטח שלו וגרמו לנזק אשר מעצבר לסכום גדול, אולם מאחר שמדובר בנזקים קטנים, לא היה מקום להגיש תלונה עקב לכך. לדבריו, ביום האירוע המתלוון הגיע עד ביתו והתגירה בו. הוא דחף את הכביש החוצה ובנו צילם. משנהו מוקם המתלוון מקל לעבר בנו - "ואז הוא אומר שהבן שלי נתן לו שני אגרופים, אני מודה שהוא קיבל שני אגרופים לפי מה שנאמר לי. הבן שלי אמר לי שהוא נתן לו שני אגרופים, אבל זה לא מתאים למציאות כי מאגרוף יש סימן וזאת פליטת פה שלו" (עמ' 82, שורות 28-26).

ה הנאשם עומת עם העובדה שתחילה הכחיש כל מעשה תקיפה בין הנאים למתלוון, והשיב כי טבעי שבאבא יין על בנו, וכן שלא מתאים למציאות וכי אין סימני מכות. הוא אמן אישר כי בנו הכה את המתלוון בשני אגרופים, אולם שב וטען כי הדבר אינו توأم למציאות (עמ' 83, שורות 11-9). כן טען כי מאחר שהוא עצמו היה עסוק בהרחקת הכביש, לא ראה את אותו אירוע. הוא שלל את טענת המתלוון כי הנאים זרקו עליו אבנים, באומרו - "אבניים זורקים מ-30 מ' ולא מטר וחצי" (עמ' 86, שורה 4).

בהמשך העיד כי חלקו באירוע התמצאה בניסיון להרגיע את הרוחות, ושב על דבריו כי מדובר במתלוון שברירי - "את תנעיב בו את תקחי אותו לבית קברות" (עמ' 84, שורה 9).

הוא טען כי המתלוון לא נפל עקב המכות ולא איבד הכרה, אלא עשה את עצמו נפל על מנת שיוציאק אמבולנס, בהנחהית אחיו אבשלום. משנטען בפניו כי מדובר בפרטם כבושים אותם לא צין באף אחת מחקירות המשטרה, השיב כי נזכר בכך לאחרונה.

ה הנאשם נשאל אם ראה שנאים 2 מגן על עצמו והשיב בחיוב, שכן לדבריו עמד במרחק של כמטר וחצי ממנו. אולם הוא לא ذכר אם נאים 2 ברחו לבתו לאחר שהרחק, ואם פחד. הוא טען כי בנו ואשתו עזבו את המקום לאחר מעשה עקב חשם מפני המתלוון, ולכן כיום הוא מתגורר לבדו, אולם בחקירה נגדית אישר כי אשתו עזבה את הבית עוד טרם האירוע הנדון.

בחקירה נגדית הכחיש את דבריו במשטרה לפיהם המתלוון נפל, וחזר על כך שאין סימנים, כאלו הסימנים לבדם מלמדים אם המתלוון נפל אם לאו. כן טען כי כל החקירה במשטרה הן עדות שקר. בהמשך אישר כי אמר את הדברים אולם טען כי מדובר בעთות (עמ' 87, שורות 24-18). גם כאשר עומת עם גרטסו בפנוי, לפיה אבשלום לא ניסה להוכיחו, בנויגוד לטענותו בת/5, השיב שוב כי יתכן שטעה וכי לא חשוב מה אמר בעבר, שכן בעדותו הוא אומר אמת.

ה הנאשם עמד על גרטסו כי האירוע התרחש בשטח שלו ולא בשטח של הינדי, אף כאשר עומת עם הودאת נאים 2, בנו, שהאירוע היה בשטח השכן.

גרסאותיו המשתנות באשר לנפילת המתלון, חוסר הידיעה אם בנו זرك אבנים על המתלון אף שהיה קרוב אליו, דבריו כי המתלון הגיע עד ביתו ועוד, אינם אפשריים ליתן אמון בעדות הנאשם, אשר הייתה כאמור כבושה בחלוקת, מופרכת בחלוקת האخر, וסתורה טענות שלו ואת עדות בנו.

גם בעדות נאשם 2 לא נתתי אמון. בהודעתו ממחירת הארווע, **ת/6**, טען כי הורי פרודים וכי בילה את השבת בבית אביו. ביום האירוע, רעה המתלון את כבשו יחד עם אדם ממוצא בדואית בצד של שטח של אביו, קרי שטח 7. לדבריו, ככל כאשר רואה אותו המתלון הוא צועק עליו ומקלל אותו, ועקב ההיסטוריה הרעה בין השניים התקשר הנאשם אל המשטרת - מבלי שהמתלון פנה אליו או עשה דבר אחר כנגדו. הנאשם ביקש מהמשטרה לפנות את המתלון מהשטח, שכן הוא מתצפת עליו ומתריד אותו, ואולם המשטרת הנחתה אותו לצלם את המתלון מקלל או מטריד אותו, אחרת לא יוכל לעשות דבר (لتמיכה בטענה זו הוגש במהלך הBAT הראיות תמלול שיחת הנאשם 2 עם מוקד 100, ודיסק השיחה נ/3-2).

הנายนם אכן צילם את המתלון כשהוא רועה בסמוך לשטח, ואז לדבריו פנה אליו המתלון ושאל אם מה שעשו לו לא הספיק. לדבריו, התכוון המתלון לכך שאחיו של המתלון דקר אותו בשנת 2010. הוא ביקש להתקשר שוב אל המשטרת ואולם בטרם נענה זרך עלי' המתלון אבן, אשר לא פגעה בו. בהמשך, נענה על ידי המשטרת, ואז התקרב המתלון אליו, כשהוא מניף מקל לעברו. הנאשם חסם את המתלון בידו וקיבל עקב כר מכח מהמקל באגדלו ובצווארו. בהמשך נטל הנאשם את המקל מידיו של המתלון, ואז הגיע למקום אחיו של המתלון כשהוא אוחז בקרש. המתלון עצמו ניסה להכות את הנאשם באגרופיו, ואולם הנאשם הקדים אותו באמצעות שתי מכות אגרוף לפניו של המתלון. הוא הכחיש כי זרך אבנים על המתלון וטען כי אביו ניסה להפריד ביניהם למתלון.

בעדותו העיד כי הוא בן 27 ימים, מתגורר אצל אמו בשוהם משנת 2009 וכי מקצתת נכות. הוא טען לסכום ארוך שנים עם המתלון ואחיו, והוסיף כי בשנת 2010 נזכר, ומazel הוא מגיע רק לעתים לבית אביו.

כאן המקום לציין כי אכן מ/8 עולה כי התנהל הליך מעוצר ימים נגד אהרון אבשלום בחודש Mai 2010, ואולם מאותו מוצג עולה כי במסגרת ההליך נעצר גם הנאשם שבפניו, וכן במסמך שהציג כדי לאש את טענת הנאשם כי נזכר על ידי המתלון או אחיו.

בעודתו חזר הנאשם על גרסתו כי ביום האירוע רעה המתלון את כבשו במשק השכן, וכי המתלון נהג תמיד להטריד ולאיים עליו. הוא הבHIR כי משהתקשר למוקד 100, נאמר לו כי מאחר שהמתלון לא נמצא בשטח של הנאים, אין מדובר בהשגת גבול ולא ניתן להרחקו. יאמר כבר עתה כי בקשר שב ומאשר הנאשם את גרסת המתלון וудוי **לפיו האירוע התחולל במשק השכן ולא במשק הנאים, בנגד גרסת אביו, נאשם 1, וכי למעשה התקשר הנאשם אל המשטרת אף שהמתלון לא עשה דבר כנגדו.**

משמעות בחקירה נגדית עם גרסת אביו, אשר העיד נחרצות כי המתלון הכנס את כבשו לשטח שלהם, השיב - **"לאבא שלי יש בעיות של אגו. לא בכבוד שלו שיגידו לו שתפקידו אותו בבית. הוא חייב לצאת מנצח. בשבייל זה הוא אומר 'הם נכנסו, נאבקנו איתם... אבל לא נאבקנו איתם... כנראה הוא מדבר על אירוע אחר, באירוע הספציפי הזה אני או אבא שלי לא הוציאנו את פסח מהמשך כיון שהוא לא רעה את הכבשים שלו במשק 8 אלא 7"** (עמ' 99, שורות 15-13). **כן אישר כי עדות אביו לפיה בעת האירוע היה עוסק בגירוש כבשי המתלון, הינה עדות שקר.**

ווטען כי ב/⁷ דז"ח פעלת מיום האירוע, טען הנאשם כי שכננו הגיע לבתו עם בחור נוסף ואיים עלייו. עסקין בגרסה עליה לא חזר הנאשם, אשר כנראה לעיל טען בפניי כי המתלוון היה לבדו, וכלל לא הגיע לкрытת ביתו. הנאשם לא סיפק הסבר מניח את הדעת לסתירה זו.

ה הנאשם העיד כי בהתאם לעצם/הנחיית המשטרת להמציא הוכחה כי המתלוון מתריד, מאיים או מרביץ, צילם את המתלוון, שכן לשיטתו גם רשות הכבשים בשטח של הינדי מהוות הטרדה. הוא גרס כי המתלוון רועה במטרה להציג, וכן ביקש להזכיר תרופה למכה והתקשר אל המשטרת.

ה הנאשם חזר בפניי על עיקרי גרסתו במשטרת בכל הנוגע להשתלשלות האירוע, ואולם מושנשאיל כיצד לא דווח למועד 100 על התקיפה אלא על האיום בלבד, טען כי יתכן שהדברים לא נכתבו נכון שכן אמרם.

הוא הבהיר את טענת המתלוון כי זרך עליו אבני וטען כי מעבר לשני האגרופים באמצעותם הגן על עצמו, לא תקף את המתלוון. לדבריו, סבל מכאבים בידו עקב המכות שקיבל מתלוון, ולכן פונה לבית החולים (נ/4 מלמד כי אכן פונה למין בבית החולים "מאר" ביום האירוע, וטען כי הוותק ע"י שכן באלה בידו ובזהה. בדז"ח ציין כי אין על הנאשם סימני חבלה).

ה הנאשם נשאל אם ראה אנשים נוספים, והשיב כי הסתובב לאחרר וראה את אביו עם אבשלום או פסח, ואת שי, הגיס של אבשלום, תופס את שניהם, סוחב אותם ושול אום השtaggeo שהם תוקפים אדם בשטח שלו - הגם שלשיתת הנאשם עצמו, כאמור, לא היו המתלוון ואחיו בשטח הנאים. כן העיד כי אבשלום אחז בקרש וניסה אף הוא לתקוף אותו.

לנائب הוציא הסרטון שצילם לטענתו בסמוך לאירוע. משנטען בפניי כי בשלב הראשוני נשמע אביו פונה אל המתלוון בערבית כאשר המתלוון עם הגב אל הנאשם, טען הנאשם שהמתלוון איים כשהוא עם גבו אליהם, אף כי הדברים אינם נשמעים.

כמצוי לעיל, אין חולק שה הנאשם מסר למשטרת כי הסרטון שצילם נמחק, ולפיכך הגשת הסרטון הייתה הפתעה במהלך הבאת הראיות, כ-3 שנים לאחר האירוע (ר' **ת/10 אותו כתב השוטר פנחס פינטו ביום 14.7.22**). הנאשם העיד בהקשר לכך כי רק לאחר הגשת כתוב האישום, משאמר לאחוטו שאין לו כיצד להוכיח את טענותיו, אמרה לו האחות כי לא הספיקה להגיד לו שהיא גיבתה את האירוע בדיסק. לא ניתן לציין כי האחות לא זמינה על מנת לתמוך בטענות זו של הנאשם, וכי הגשת הסרטון, שנים לאחר שנטען כי נמחק, מעוררת תמייהה.

דין ומסקנות

כאמור בראשית הדברים, לאחר התרומות בלתי אמצעית מהעדים ובוחינת טענות הצדדים, נמצא כי המאשימה عمדה בנטול המוטל עליה להוכיח את אשמת הנאים.

התרמתי כי המתלוון אכן חווה את האירוע האלים אותו תאר, כאשר הוותק על רקו סכטן מתmesh בין משפחתו לבין הנאשם. **לעדות המתלוון, כאמור, חייזקים, ובهم עדויות אחיו, שי צאלח, עadal عبدالלה ורגמן מינס.** כן מחזקת עדותם במסמכים הרפואיים מיום האירוע. מנגד, עדויות הנאים נמצאו **בלתי מהימנות, מתפתחות, ואף סתרו האחת את השניה.**

איני מתעלמת מסתיירות מסוימות בעדויות עדי הטעיה. אין חולק כי עדויותיהן אין מושלמות ואף כוללות אי דיווקים. ואולם בחינת מכלול הראיות מלמדת כי עסקין באי דיווקים הנובעים מהתיחסותו של ארכו אליהם, פתאומי ואף טראומטי, בנסיבות הוכחה המתלוון, התעלף ונגרמו לו חבלות. בנסיבות אלו לא ניתן לצפות מהמתלוון לדיק באשר לכל שלב בארכו. ואולם התרשםתי כי השאלה אם המתלוון אמר לאחיו "הורגים אותך" כשהוא עדי מוכה או מעט לאחר סיום הארכו, כמו גם השאלה אם עמד שהוא כבר שכב בעת שאחיו הגיע למקום, חוסר דיק נוסף בסדר הדברים - בשאלת אם קודם נזרקו האבניים עליו, שמא קודם אוים, כמו גם סתרות אחרות, אינם פוגמים בתמונה הראיתית שהצטיריה בפני.

לא ניתן אף להתעלם מחלוקת מספר שנים ממועד הארכו, וכן מכלול הנסיבות אין לצפות מהמתלוון וمعدים נוספים לזכור את פרטי הארכאים לפי סדרם ולדיק בכל אחד מתמי הארכאים שהתרחשו.

איני מתעלמת מטענת המתלוון כי מעולם לא תקף אדם, שעה שהורשע בעבר בתקיפה אשתו, ואולם איני מוצאת כי יש בכך כדי להשילך על מכלול מהימנותו בארכו שבפני.

ערה אני גם לאי דיווקים מסוימים בדברי העדים, ובכללם דברי האח במשפטה כי הנאים תקפו אותו, וסתירות בעדותו של עadel. ואולם תצרף הראיות שנפרשו בפניי מלמד באופן ברור וחידושי כי הנאים אכן תקפו את המתלוון בהתאם לעדותו - תקיפה אשר נעשתה בצוותא, במקל, באבניים ובירדים, ולא מצאת כי יש בטענות ההגנה באשר לעדים אלו כדי לפגום בתמונה שהצטיריה במהלך הבאת הראיות. עוד יובהר כי בחינת עדויות העדים מלמדת כי חלק מהעדויות ניגבו בשטח לאחר פינוי המתלוון לבית החולים ומבלתי שהיא סיפק לעדים לשוחח האחד עם השני, ולתאם עדויות.

בחנתי את טענות ב"כ הנאים באשר למחדלי חקירה, ולא התרשםתי כי מדובר במחדלים. בכל הנוגע לティיעוד הזרה, העידו השוטרים כי בחנו את הזרה הנטענת, אולם לא מצאו ראיות בשטח על מנת לקבוע היכן בדיק התרחש הארכו, ואני מוצאת כי חදלו בכך. יוטעם כי מת/4 עולה כי ארגמן הצביעה בפני החוקר על השטח בו לטענתה התרחש המקרה, והחוקר התרשם כי ניתן לראות דרך החלון את שתרחש בשטח הפתוח. מילא, לא הובהר מה הנזק הראיתי אשר נגרם לנאים, אשר נהייר כי יודעים היבט היכן התרחש הארכו (אף כי סתרו את עצם בסוגיה זו), יכולם היו להביא ראיות בסוגיה אם חפזו בכך. טענת הנאים כי לא ניתן לראות את המתרחש מהدير בו שהה עadel או מהקרואן בו התגוררה ארגמן, לא נתמכה בראייה כלשהי, אף שבנקל ניתן היה להציג צילומים אשר יתעדו את המרתקים, את הפרשי הגבהים בין הדיר לשטח, יוששו את טענת נאש 1 כי בין השטחים מצויה גדר או חומה בגובה 2 מטרים או עשרה, קטנותו המשנות, ועוד. משלא הציגו הנאים ראיות אלו, משמש הדבר לחובתם.

עדויות הנאים עצמן לא היו מהימנות, כאמור, בלשון המעטה. דומה כי אף ב"כ הנאים לא סברו אחרת. ראשית כאמור, הנאים סותרים עצמן בשאלת היכן התרחש הארכו - האם בשטחם, שמא בשטחו של השכן הינדי. אין מדובר בזוטרי דברים, שכן השאלה מודיע מנקודת התחילה הארכו נועצה כמובואר לעיל גם בשאלת היכן הוא התרחש.

וזכר כי לגרסת נאש 2, לא נכנס המתלוון כלל לשטח הנאים, והנאים התקשר לטענתו שלו למשטרה עוד לפני עשה המתלוון דבר מה כלפיו. בכך שומרת הנאים את הקרקע תחת טענת ابوו כי המתלוון נכנס לשטח שלהם והתגרה או תקף אותם.

לגרסת נאש 2, הוא צילם את המתלוון להוכחת התנכחותו כלפייהם, ובמטרה לספק ראיות כי המתלוון מציק, מטריד

ומאים. לפיכך, לו התרחש האירוע כתענת הנאשמים, והחל בזירות אבן לעבר הנאשמים או בהתקפתם באמצעות מקל - היכן לא תועדו הדברים? מה הוא ההגון הנטען בתיעוד חלק מהאירוע, ללא החלק המהותי והאלים שלו?

אם אכן כי הרטון שהוגש מתאר את מועד האירוע, חרב התהיות העולות מהעובדת כי הרטון "צץ" כ-3 שנים לאחר האירועים, לאחר שנטען על ידי נאשם 2 שנמקה, הרי שגם לשיטת הנאים הרטון אינו מטעד את מלאו אירוע המעורר תמייה כאמור. לא מותר לציין כי צפיה בסרטון מלמדת כי הנאשמים הם שפונים אל המתлонן, המצוי עם כבשו מעבר לגדר והוא עושה דבר כלפים, מתקרבים לעברו, ונאשם 1 אף קורא לו רוצח.

הנאשמים אף לא הפריכו את טענות המתلونן בכל הנוגע לחייבות שנגרמו לו (מעבר לחבלות בפניו, לגביין מסכימים הם כי יתכן שנאשם 2 גרמן - לטענותו חלק מנסיון התגוננות), ולא סיפקו כל הסבר חולפי לחבלותו.

אשר לטענת ההגנה העצמית במשפט במשפט במשפט בדברים לה טען נאשם 2, אין בידי לקבללה. לא התרשםתי כי הנאשם חשש מפני המתلونן, כאמור - ההיפך הוא הנכון: הרושם שנוצר לאחר שהתרשם מהמעורבים כולל באופן ישיר, הינו כי נאשם 2 למעשה שיש אליו קרב - חזה את הגדר לכיוון המתلونן, צילם, ואף תקף, בצוותא עם אביו, שעשה שהמתلونן הוא שנמצא לבדו, ועשה שמדובר במתلونן שהוא עלה נידף לגורסת נאשם 1. ערה אני למאפיינוי האישיותיים המורכבים של הנאשם כפי שאלה באים לידי ביטוי בחווות דעת ועדת האבחון לפי חוק הסעד (טיפול במוגבלים שכליות-התפתחותית), שהתקבלה בעניינו לביקשתי, לאחר עדותו ומשהוגש לבית המשפט מסמך ממנו עלה כי אובחן קלוקה בפיגור קל. יציין בהקשר זה כי מהחלה ועדת האבחון עלה שהנאשם מתפרק ברמה שאינה בתחום המוגבלות השכלית-התפתחותית וב"כ הנאשם הבירה כי מסקנות הוועדה מקובלות על ההגנה.

כאמור, איןني מתעלמת מהמורכבות האישיתית העולה מחוות דעת זו, ומהחשד לקיומן של מחשבות שווא. ואולם לא נטען על ידי ההגנה כי הנאשם פעל תחת מחשבות שווא באירוע הנדון, לא הובחר טיב מחשבות אלו ומהותן, ועסוקין בסופו של יום באדם מתפרק, ממנו התרשםתי מהלך דינומים ארוכים. נכון דברים אלו, נדහית הטענה כי הנאשם חש מאויים במהלך האירוע, וכי לפיכך פעל כפי שפועל. בנסיבות אלו, איןנו מוצאת לדון ברכיבים הנוספים הנדרשים לשם ביסוס טענת ההגנה העצמית, לרבות רכיבי המידתיות, ואפשרותו לעזוב את המקום - אף כי נראה שאפשרות זו ניצבה בפני הנאשם ואולם הוא פעל בניגוד מוחלט לכך.

נוכחות מכלול המפורט לעיל, נמצא כאמור כי הוכחה המיוחסת לנאים בכתב האישום, ובכך יורשועו.

ניתנה היום, י"ד איר תשע"ח, 29 אפריל 2018, במעמד הצדדים